

Politiszkos žinios.

Revolucija Maskolijoje.

Pereitą nedidelio dienos Maskolijoje apvaisėjo gimimo diena caro suna, nors nieks šiandien negal įspėti, ar jam atsis kada viešpatauti; gal tėva ir jo sunų išvyti iš Maskolijos prie žmonės, jeigu randas prieisys žmonių norams ir visus užkėlus norės laikyti po sunkių urėdinkų jungu, kaip laikė iki šiol. Kad taip Maskolijoje valdyti negalima, kaip iki šiol, tą visi supranta, nenori suprasti vien caras ir jo ištikimiausi rodininkai.

Užsitikinti dar carui laukė, tikėdamiesi, kad jis gimimo dienoje savo sunaus išleis manifestą, kuriuom sunaunks žmonių išrinktus atstovus, apkalbėjimui kokias reformas reikia įvesti sudrutinimui ir pakelimiui Maskolijos. Diena ta perėjo, o laukiamas manifestas nepasirodė. Rodo, rando laikraštis „Pravitelstvennyj Vestnik“ pagsarino, buk projektas suaukimo žmonių išrinktų atstovų yra jau apdirbtas, reikia vien kad caras pasirašytų, bet kodėl caras nepasirašo? Reikia čia dar pridurti, kad projektą žmonių atstovų suaukimo turi užtvirtinti tam tikras komitetas, kurio perštinu yra blaiviausias Maskolijos fanatikas ir reakcionierius, kuris nemazai Maskolijai blogo pridėjo, perdėtinis stačiatikiško sinodo Pobeodosev. Tas laisvės priešas, suvaikėjęs jau, menko proto senis neperleis nieko, kas ministereiš rados apdirbtame projekte gali but panašaus į laisvę, didesnis laisvės ypač jis nepripažįs nestaciatiškams, kurių nekencia ir bijos labiau, negu šetonas švesto vandens, nors ir stačiatikiškai, ilgal valdydamas sinoda, jis savo fanatizmu daugiau blogo negu gero padarė: sudemoralizavo stačiatikišką dvasiškiją, o per ją išpažintojus to tikėjimo. Per metų eiles sėjo fanatizmo sėklą, o dabar ji išduoda vaisių; vaisiais to yra ypač nemaskolijų apgyventose Maskolijos dalyse smarkus maištai ir kraujo praliejimai.

Gimimo dienoj savo sunaus caras nieko žmonėms nedavė, bet gyventojai turėjo tą dieną apvaisėję iškilmingai, papuosti namus vėlavomis ir illuminuoti namus ir gatves, kadangi tas buvo policijos prisakytas; kas to butų nepadarė, butų skaudžiai nubaustas. Papuošimai namų, illuminacijos gatyvių Maskolijos miestuose, ant policijos prisakymo daromi vien ant prigaudinėjimo svetimų kraštų, nepažįstųjų prietikių Maskolijoje; tas nėra ženklu žmonių prilan kumo ne carui, ne jo sunui; prievarta, kokios griebiasi policija, tik dar labiau pykina ir erzina žmonis.

Pereitą sanvaite net keliose vietose bombos buvo darbe. Bombos Baltstogės net kelios ypatos likos užmūstos, o dar daugiau tapo sužeistų. Baltstogės suareštavo vieną tik dieną ant tūkstantį ypatų. Areštavimai buvo teipgi Peterburge, Maskvoje, Varšavoje, ant Kaukazo, Kijevė. Kas darosi pietinėj Maskolijoje, nežinia, kadangi iš čia randas neleidžia nė jokių žinių. Matyt, kad tos žinios nelabai geros, kadangi gerų randas neleidžia, bet jas teip garsintų, kaip prisakė laik-

raščiams garsinti apie papuošimą, ant policijos prisakymo, namų ir illuminacijų gatyvių visuose Maskolijos miestuose gimimo dienoje caro sunaus. Areštavimai, vienok, nors ir daugiausiai žmonių suareštuotų, nesudrūtina rando, bet tik suerzina labiau gyventojus, vietoj suareštuotų stoji kovon kiti. Ir Prancuzijoje prie didėję revoliuciją valdžios areštavimais stengėsi nuraminti žmonis. Kalėjimai buvo prikimti žmonių, o vienok, paskui nuo žmonių sūdo neišsuko karalius ir jo pati: pats žmonės abiem galvas nukirto, nors nėra abejonės, kad teip nubaustas karalius Ludvikas XVI buvo daug geresniu, gal ir protingesniu už Mikalojų II. Kas atsitiko šimtas metų atgal Prancuzijoje, tas dabar gali atsitikti Maskolijoje, jeigu caras tik šaukdymais ir areštavimais norės nuraminti netikusią valdžią, i didžiausią vargą įstumti žmonių maištus, jeigu nenorės klausyti teisingų jų reikalavimų. Caro kareiviai gali suaukdyti šimtus, kad ir tūkstančius revoliucionierių, bet kad toliau žmonės negali jau kėsti valdžią išnaudojimo, atsisiras nauji, dar didesni pulkai besipriešinantių, kol neišvers neteisingo rando. Gaila, rando, kraujo ir žmonių gyvasčių, bet ką gi galima daryti, jeigu be to apsieiti negalima, jeigu geruoju valdžia neduoda žmonėms to, kas jiems teisingai priguli. Retai kur revoliucijos apsieina be kraujo, o juo jo išteka daugiau, juo valisai didesni. Revoliucija, jeigu ji ant syk apimtu visą Maskoliją, gal nereikalaujant tiki žmonių gyvasčių, kiek caro rando pradėta karė su Japonija, o vienok ta karė Maskolijos žmonėms visai nereikalinga, jos užsimanė tik caras ir jo tarnai, o jų nuskriausti žmonės turi vien pinigų, bet gyvasčių aukauti ir aukauti tik per savo nesupratimą, per totką vienybę. Jeigu pakauti po ginklu kareiviai visis atsisakytų eiti į karę, rando juk su prievarta negalėtų jų susti paskerdimui. Caro sistas laikosi teip jau tik per nesupratimą jo skriaudžiamų žmonių.

Netikęs randas, negalėdamas nuolatai klandių maištų suvaldyti, siundo vienas tau tas prieš kitas, ypač siundo krikščionis ant žydų ir ant nelaimės, siundynų ty tamies, nieko nesuprantančios kaimiečių minios gana taučiai klausio ir per tai randas, toks netikėtas kaip Maskolijoje laikosi ir spaudžia ir išnaudoja visus užkėlus. Ne be pamato sena patarlė sako: jog kiekviena tauta turi toki randa, tokius urėdinkus, ant kokių užsielpo. Jeigu Maskolijoje jeib urėdinkėlis, jeib valdžia raštinkėlis, jeib policijos tarnas už nieką juos užlaikantį žmogų laiko ir išnaudoja, tai tik todėl, kad žmonės duodasi savę išnaudoti.

Ką dabar Maskolijos caras nori daryti, ar duos žmonėms daugiau laisvės, ar griebis dar didesnių pančiojimo, sunku įspėti. Žinoma, tas paeis labiausiai nuo pačių žmonių. Jeigu visi žmonės eis išvien, jeigu visi reikalaus laisvės, caras turės ją duoti; jeigu nusiramintų, jeigu liautusi reikalavė, nieko nuo valdžią gero nesu-

lauks ir pralietas kraujas, paaukaunos žmonių gyvastys neitų ant niekų, neatgabentų gėdžiamų vaisių. Negalima, vienok, tikėti, kad žmonės, sykį pradėję priešintis, pradėję kovą su despotizmu, liautusi kovos, nieko nenuveikė. Jeigu pakėlė sykį revoliuciją, turi ją vesti iki galui, kol negaus to, ko visi geidžia, kol neiškovos laisvės.

Pereitą pėntnyčios dieną, kaip tik atėjo nuo Wittės telegramas su paaiškinimu, kad Japonija nuo Maskolijos reikalauja, caras naktį iš Peterlofo, kur dabar slepiasi nuo karstai jį mylinčių užkėlus, iškeliavo į gvardijos vyklas, kur buvo suaukti visi gvardijos oficerai, laikė jį su kalba. Ko nuo jų reikalavo, to nieks nežino: viešai mena, kad juos kalbino drašiai lieti savo kraują karė su Japonija, jeigu nepasiektų dabar susitaikyti; kiti, vienok, mano, kad mēdė gvardijos oficerų stoti jo apgyvine prieš savo užkėlus, kadangi pasibaigus karė, rando laukia smarkesnių maištų Maskolijos viduriuose; neužsitiki turintiesi grįžti iš Mandžurijos sumuštams, išalkusiems, nuvargusiems kareiviams. Gvardijos oficerai, vienok, jau sykį skundėsi ir protestavo prieš suaukdymą jų prieš Maskolijos užkėlus.

Pas Witte, caro atsiųstą į Ameriką tarybų komisijos perdėtinį atsilankė Amerikoj gyvenančių žydų deputacijai, prašyti užtarti už persekiojamus Maskolijoje žydus. Witte zadėjo vėliau tą apkalbėti ir padaryti, kas tik bus galima. Gerinasi jis mat žydams. Turbut pas Amerikos žydus bankierius jieskos paskolos, kadangi kitaip jų deputacijos nebutų priėmęs. Rodo, Witte užtikrina, jog jis nemielia Amerikoj paskolos jieskoti, bet jo užsigynimas neturi vertės, jis ginasi todėl, kad tarybos su bankieriais dar nepabaigtos. Rando dabar Maskolijos viduriuose, nuo savo žmonių, užtraukė paskolą 100 milijonų doliarų, bet daugiau nagalėję gauti negal, reiks todėl kreipties prie svetimų bankierių.

Karė Maskolijos su Japonija.

Prasidėjo jau tikros tarybos tarp Maskolijos ir Japonijos tam tikslui į Ameriką atsiųstų delegatų. Pereitą sanvaite japoniškas ministras Kamura padavė caro komisoriui Witte Japonijos reikalavimus. Reikalavimai tie buvo laikraščiuose pagarsinti. Japonija nuo Maskolijos reikalauja: sugrąžinimo karės kaštų, Sachalino salos, tiesios zvejonės prie Siberijos krantų, sugrąžinimo Chinams Mandžurijos, pripažinimo Japonijos globos ant Korėjos, atidavimo Japonijai Port Arthuro ir porto Dalny. Daugumo karės kaštų Japonija nepadaavė, tą paliko apkalbėjimui susirinkime abiejų pusių delegatų.

Nors Witte, išvažinodamas iš namų, žinojo, kad toki maždaug bus Japonijos reikalavimai, bet jis atmetė klausymą sugrąžinimo karės kaštų ir atidavimą Sachalino Japonijai, tarybų, vienok, nepertraukė tarybos traikiusi toliau, bet šiuom kartu tarybų komisoriui apkalbė vien kitus Japonijos reikalavimus, nesigriebia dar perka-

linėjimo klausymo Sachalino ir karės kaštų.

Maskoliški komisoriai, pasikalbėjimuose su laikraščių reporteriais, stengiasi įkalbėti, buk jie gina Europos ir Amerikos reikalus, jeigu tarybos iširtų, tai stengiasi kaltę suversti ant Japonijos; gaidina, buk Japonija, įgavusi didesnę galybę, išnaikys europinę civilizaciją. Bet jeigu tarybos neišduoda gėdžiamų vaisių, tai niekada negali but kalta tik viena iš besitariančių pusių. Juk jeigu Maskolijai nebutų sulaužiusi savo visam svetui duoto pažadėjimo, kad pasitrauks iš Mandžurijos, jeigu butų pažadėjimą išpildžiusi, karės nebutų buvę. Už karę todėl atsakymas puola vien ant caro ir jo tarnų. Savo reikalus Europos tautos gina pačios, nieks apgyimui nepavedė Maskolijai ir nuo jos nieks nereikalauja, kad ji būtų žandaru Europos, besirūpinančių apie jį, jos naudą. Ant galo, Maskolija ir doriaiškai ir protiškaiai stovi per žemę, todėl negalima jai teip svarbios užduotės pavesti. Ginti Europos civilizaciją teipgi Maskolijai nepritinka, kadangi ji civilizacijai, gali ma sakyti, daugiau užkenkė, negu padėjo. Jeigu tuloms tautoms pavojingas susidrujinimas Japonijos, tai dar pavojingesnis susidrujinimas Maskolijos, kadangi japoniečiai tauta daug civilizuo-tesnė už maskolius.

Maskoliški laikraščiai teip gi priešinasi neva teip dideliems Japonijos reikalavimams, garsina, jog maskoliska kariūmenė nenori sandaros ant teip sunkių išlygų, geidžia mušyti ir tikisi priešais ant galo pergalėti, bet laikraščiai tą rašo, be abejonės, ant rando prisakymo, kadangi pirma, kol apie tarybąs nebuvo kalbos, dangelis laikraščių eutiko ant tų išlygų, kokias dabar stato Japonija. Japoniškai gi laikraščiai juokiasi iš tų maskolijų gaidynių ir kalbina Kamurą nenusilenkti svarbesniuose reikalavimuose, kadangi juo karė užsitrauks ilgiau, juo kasta jis bus didesni, maskolijai jau atsigriebti negali; nors jie dabar priešinasi, bet ant galų-gal visgi turės nusilenkti, puikumą pakavoti. Pagelbos nuo kitų viešpatysčių teipgi Maskolija negali laukti, nieks padėti negal. Galima but padėti tik su laivynu, o dabartinę karę Japonijos laivynė žymiai likosi sudrutinta. Vien Port Arthuro nostoj japoniečiai išgriebe 70 didesnių ir mažesnių kas paskandytų maskolijų kariškių laivų. Is Europos gi ne visi gali siųsti tiek daug laivų; Amerikagi jį teipgi nedaug turi ant Didžiojo oceano. Japonijai juk turėtų padėti Anglija.

Japoniška kariška laivynė yra dabar prie Kamčatkos pakrantų ir prie Komandoro salų. Teip vieną, kaip kita maskoliską teritoriją nekūno apvaldyti. Rodosi, japoniška laivynė ir rengiasi tą padaryti. Tą syk maskolijai turės tas teritorijas išpirkti ir jau nesipurtys prieš mokėjimą karės kaštų.

Aplinkinėse Jangdapos, Mandžurijos, japoniečiai pradėjo žengti prysakin. I Londoną gi atėjo žinia, buk Linevič pasitraukė be mušio į kitą upės Tumen pusę. Jeigu todėl tarybos nepasibaigs greitai, reikia Mandžurijoj laukti didelio mušio, kuris be abejonės, nuolankesniais padarys maskoliskus tarybų komisorius.

Is Vilniaus. Likosi užtvirtinti valdžią įstatai ką-tik susitvėrusios Ašmėnų žemdirbių Drėstės. Jon galės prigulėti visi žemdirbiai be skirtumo luomos ir turtingumo. Sulyg įstatų, šitoji draugystė gali rengti populiarius žemdirbių kursus pamokinimui mažai apšviestų kaimiečių.

Trakų pavietį, ant kariškių valdžijų prisakymo, kaimų gyventojai suvedė arklius, reikalaujamas kariūmenės. Is Trakų paviečio pareikalauta: is Zizmario apskrėčio 36, Kronės — 33, Zasių 63; visame pavietį pareikalauta apie 1000 arklių. Prie Vilniaus I vyriškos gimnazijos yra 3 stipendijos besimokinantiesiems vaikams: viena is užrašo kunigo-kanuniko Kmit-Mikulevičio ir 2 vardo Čiževskio.

Vilniaus apskrėčio sūdo bute bus perkatinėjama prova is metų žyduko, Jankelio Barkulo, apskūsto už bandymą užmušti Baltstogės policijos viršininką Metlenko. Išpildyti mierio, vienok, nepasisekė, Metlenko tapo tik sužeistu.

Is Lietuvos.

Is Vilniaus.

Likosi užtvirtinti valdžią įstatai ką-tik susitvėrusios Ašmėnų žemdirbių Drėstės. Jon galės prigulėti visi žemdirbiai be skirtumo luomos ir turtingumo. Sulyg įstatų, šitoji draugystė gali rengti populiarius žemdirbių kursus pamokinimui mažai apšviestų kaimiečių.

Trakų pavietį, ant kariškių valdžijų prisakymo, kaimų gyventojai suvedė arklius, reikalaujamas kariūmenės. Is Trakų paviečio pareikalauta: is Zizmario apskrėčio 36, Kronės — 33, Zasių 63; visame pavietį pareikalauta apie 1000 arklių. Prie Vilniaus I vyriškos gimnazijos yra 3 stipendijos besimokinantiesiems vaikams: viena is užrašo kunigo-kanuniko Kmit-Mikulevičio ir 2 vardo Čiževskio.

Vilniaus apskrėčio sūdo bute bus perkatinėjama prova is metų žyduko, Jankelio Barkulo, apskūsto už bandymą užmušti Baltstogės policijos viršininką Metlenko. Išpildyti mierio, vienok, nepasisekė, Metlenko tapo tik sužeistu.

Egzaminai norinčių pastoti I Vilniaus vyrišką gimnaziją prasidės 21 d. rugpjūčio mėn. Vietų yra, vienok, tik prirengimo ir pirmoje klasiuose. Kitose vietų nėra, todėl kitas visai šmet nepriminės naujų mokintinių. Tarnaujanti raštinyčioj Vilniaus apskrėčio sūdo padavė sūdo užveizdai savo reikalavimus. Kol tie reikalavimai nebus išpildyti, tarnai ir raštinkiniai štraikuoja. Matyt is-tikro riestai caro viešpatystę, jeigu net jo tarnai arėdinkiniai drysta štraikuoti; pirma žemesnėje urėdinkai buvo vien vergais augėsenųjų, dabar jie drysta jau reikalaujanti ir štraikuoti.

Valdžios daleido Vilniuje parengti priesimo mokyklą. Ją parengs neseniai susitvėrusi dailės ir pramonės draugystė. Nuo 22 d. liepos mėnesio pradėjo užrašinėti norinčius lankyti kursus. Pirminės vaikus virš 10 metų.

Šiuose metuose prasidės darbai prie sujungimo telefonu linija Vilniaus su Peterburgu ir Varšava.

Girioj Solėčnikų. Ašmėnų pav., girios sargas pagavo nuogą jauną, 18, daugiausiai 20 metų merginą. Ji atsisakė valgyti ir, rodosi, ne pilno proto, ant klausymų nenori atsakyti, nesako savo pravarės. Kas yra ta mergina, is kur ji į giria pateko, nežinia.

Ankstybi vasarą Vilniaus gub. išrodo prasti, jiems užkenkė salnos pavasaryj; už tai vėlybiejie geri.

Vilniaus gubernatorius prisakė, kad ant Vilniaus tilto per Nerį butų pagarsintos pasargos kaip reikia vaziuoti, trijose kalbos: maskoliskoj, lenkiškoj ir žydiskoj. Na, o kur dingio Lietuviškai Vilnius juk ne žydų, maskolijų ir lenkų sostapolis tik lietuvių, o caro tarnai visai užmiršta apie lietuvių kalbą!

Suštaikavo tarnaujanti Vilniaus katalikiškoj konsistorijoj. Is tikro, algos tarnaujančių konsistorijoj teip mažos, kaip niekur daugiau: jiems moka po 5—12 rubl. ant mėnesio. Gėda turėti but kunigams tokias algas savo urėdinkams mokėti.

Jie reikalauja padidinimo algų, bet juos tik vilioja, o algas vis sėnas moka. Nežinodami ką daugiau daryti, jie suštaikavo.

Ant geležinkelio stacijas Vilniuje suėmė 8000 visokių revoliucionieriškių raštų. Keturis vyriškius, atėjusius atsilimti siuntinį, suareštavo.

Antroje pusėj berželio mėnesio šių metų Vilniaus gubernacijoj buvo 49 gaisrai, kurie pridirbo bėdies ant 368000 rubl.

Is Daugų, Vilniaus gub.

Siautė čia gaisras, kuris išnaikino veiks vis miestelį, isliko is-viso vos 2 namai, kiti sudegė, arba drūčiai likos ugnies pagadyti. Gyventojai, žinoma, beveik visi žydai, neteko nė turty, nė pastogės, neturi ką valgyti. Po visas aplinkines renka aukas sušelpimui padėgėliu, kaip kur renka aukas net katalikiškos bažnyčiose, kas nepiguli prie paprastų atsitikių, kadangi katalikiški kunigai kitaip tikinčius Lietuvos nelaiko net už Dievo sutvėrimus.

Is Vitebsko gub.

Vitebske, prie teip vadina „Bajoriskio sodo“, likosi persautas žandaras Patriasov. Šovėjas paleido žandara šėsis šuvis, is kurių keturi pataikė. Šovėjui pasisekė baugėti.

Kreslavkoj, Dinaburgo pav., einant paviečio pristo-vui Čilpenkai, is vienų namų metė jį su dinamitine bomba. Čilpenko likosi sunkiai sužeistas. Metusio bombą nesugavo.

Vitebsko gubernatorių suaukė žymesnis miesto prekės ir prašė jų padėti suvaldyti klandius maištus. Prekėjai, vienok, atsisakė tą daryti, kadangi viską, kas galėtų žmonis nuraminti, pats gubernatorius draudžia ir užkalbėjimą apie tai baudžia žmonis.

Is Baltstogės, Gardino gub.

Maištai darbininkų čia nesiliauja. Rodo buvo sugrįžę prie darbo veiks žymesnių dirbtuvių darbininkai, bet paskui vėl suštaikavo audėjai didesnių gelumbių dirbtuvių. Audėjai reikalauja pakėlimo algų ant 20%. Kaip užtikrina maskoliskai laikraščiai, šiuom kartu štraikai užgimė tik dėl ekonomiskų priežasčių. Darbdaviai pradėjo tarybas. Gal ir pasiseks susitaikyti.

Baltstogės Blavystės komitetas atsisaukė miesto valdžias su prašymu, kad miestat komitetui dovanotų žemės šmota pastatymui liaudės rumo. Miestas, vienok, atmetė prašymą, paaiškindamas, jog komitetas, platindamas fanatiško turinio brošiūras, sėja nesutikimus tarp išpažintųjų visokių tikėjimų, todėl kraštui naudos neatgabena.

Is Kauno.

Maskoliskai laikraščiai paduoda, buk ukiminkai Dauksai spaudos užveizda daleido išleidinėti Kaune, du kartu sanvaite, naują lietuvišką laikraštį.

Ant prisakymo Kauno tvirtynės komendanto, likosi, už agitavimą tarpe darbininkų, isgabenti is Kauno ir jo gubernijos du broliai Penneriai.

Kauno gubernijos dvarponiai pradėjo rodavitiesi ir rinkti medegą reikalingą įve-

gant Kauno gubernijoj žemiskās institucijas.

Is Rygos.

Rygoj pereitą sanvaite buvo gana smarkus maištai. Apie 20000 darbininkų kėlė neprilankias carui ir jo valdžiai demonstracijas. Ant gatyvių buvo smarkus susirėmimai minij su kariūmene, kuriose daug žmonių likos užmuštų ir pašautų, bet tikro pašautų skaitliaus negalima žinoti, rando garsinoms žinioms negalima tikėti. Darbininkai prieš kareivius vartojo revolverius ir bombas.

Angliškās konsulius Rygoj atsisaukė savo randą reikalaujamas atsiuntimo kariškių laivų apgyimui Anglijos pavaldinių: Amerikos gi konsulius pranešė, kad laivų reikia, kadangi gubernatorių užtikrino, jog gali visada suvaldyti maištus. Amerikos konsulijai, vienok, mažiausiai pažįstanti prietikus kituose kraštuose, o jau mažiausiai prietikus Maskolijoje, savo žinias semia is lypų gubernatorių, o tie, žinoma, jeigu meluoja savo užkėlus, dar labiau reprezentantams svetimų kraštų. Europos viešpatysčių konsuliai geriau pažįsta prietikus Maskolijoje, informacijose savo randams nesiremia vien ant gubernatorių žodžių, bet žinias semia is ištikimesnių, toli nuo rando stovinčių šaltinių. Kad tikras žinias turėti, reikia, vienok, konsuliams sveturesantiems su visais draugauti; ant to Amerikos konsulius algos per masos, todėl jų žinios nevisada teisingos.

Is Minsko.

Likosi gubernatoriaus padavijimu uždarytas čia einantis maskoliskoj kalboj laikraštis „Severo Zapadnyj Krai“; uždare teipgi jo spaudstuvė, o redaktorių su sandarbininkais suareštavo. Dėl kokių priežasčių jie suareštuoti, nežinia. Sandarbininkus paskui paleido, bet redaktorių dar vis sėdi kalėjime.

Minsko miesto valdžios atsisaukė prie gubernatoriaus su reikalavimu, kad is miesto butų prašalinti kazakai, kadangi jie labiausiai prisideda prie palaikymo maištų, stabdo tvarką. Niekur mat nenori turėti kazokų. Po tam pareikalavimui gubernatoriaus pranešė miesto galvai, jog miestat ateina čielas kazokų regimentas, todėl, kad butų jiems parupinti gyvenimai. Pirmą Minske buvo tik 200 kazokų. Teip mat gubernatorių išpildė miesto reikalavimą. Miestui ištikrosunku išpildyti gubernatoriaus reikalavimą, kadangi nieks nenori samdyti namų patalpinimui kazokų. Gal gubernatorių užsimanys su prievarta iskraustyti gyventojus is namų; kitaip kazokams nebus kur gyventi. Teip mat juos myli Minsko gyventojai!

Ant prisakymo Minsko gubernatoriaus, be sūdo suareštavo mieste už dalyvavimą susirinkimuose, 153 ypati: 83 vyriškius ir 69 moteris ir pasodino ant trijų mėnesių kalėjiman.

Is Laiško is Lietuvos.

Is Senapilės pav.

Namon da neik, nes pas mus didis sumišimas: visur verda kaip katile. Jau ir po kaimus visai atsitinka: per devintines mūsų jaunuo-

menė uždare alynes, monopolius, krantuves ir uždraudė šventomis dienomis pardavinėti alų, degtinę ir šelp mažmožius. Socialistai pradėjo viešai dalyti atsisaukimus ir laikyti prakalbas: atsitiko tai Sasnavoje, Igliaukoje, Senapilėje; bandė ir Budkoje per valsčius suėgti 1 d. liepos mėn. dalyt tuos atsisaukimus ir laikyt prakalbą, bet tuojaus atsitiko nelaimė: griebė staršas sakytojai už krūtų ir norėjo areštuoti, bet ausai greit išsiskuto is jo nagų, pastumė lazdele staršą atgal ir atbulas pasitraukęs per grabę ant plianto, pradėjo pasakoti savo reikalą: pirmiausiai paliepė pasitraukti policijai, o paskui prašė valsčiųioj kalbos paklaust. Tai atsitiko pas klevamedį, ką priešais kanceliariją už plianto stovi. Bet starša su kitais dviem žemskiais nenusiramino, galvojo: „kak bi jevo poimat“; tuoj išitraukė revolverį, bet umai davėsi girdėti keli šuvali ir tuojau starša nugriuvo ties klevu, o Butkinis žemskis šoko bėgt per pliantą į arešto namus, bet ir tas, bebėgant gavo porą šuvių, tik nemirtino: viena kulkaute perėjo perdėm per pašonę. Žemskis ant plianto apsivertė, pakilo ir vėl nubėgo; o vienakis žemskis į žmones įsimeisė teip, kad per žmonis negalėjo šaut.

Kaune sumišimai nuolatai atsitinka: visoj Rosijoj teipgi. Karė nesiseka, kalba kad taikinsis. Peticijas į carą duodame is visų pusių, rašiau ir aš, ir prašau, kad ir jums, išėjusiems į Ameriką butų dovanota kariūmeniška kaltė. Tikimės, kad bus permaina. Z. Z.

Is Pilviškių, Senapilės paviečio.

Čia kaimiečiai kėlė maištus ir sudaužė monopolį arba rando degtinės pardavinėją. Kada paskui is Suvalkų atvažiavo komisija tirinėti ir jieskoti kaltų, tai du vokiečiai kurpiai ir vienas suaugęs vokieitis, teipgi kurpius, žinomas girtuoklis, išdavė daugelį buvusį pri daugymo monopoliaus. Šių vokiečių išduotus vyrus suėmė ir be sūdo išgabeno į Vilkiškį ir uždare kalėjiman; nežinia ką su jais darys. Žmonės kalba, buk, neturinti dar 20 metų, turės atsėdėti po 2 mėnesius (greičiau, apie bausmę spręs sudai. Rd.), o turinti daugiau kaip 20 metų — 3 mėnesius. Po sudaužymo monopoliaus is Peterburgo (padavijimu gali išdavinėti ir vietiniai administratoriai; neriekia Peterburgui. Rd.) atėjo prisakymas siųsti is Vilkaviškio į Pilviškius 40 kareivių saugoti monopolį.

I sanvaite laiko po sudaužimo Pilviškių monopoliaus is Senapilės atvažiavo į Pilviškius žemsgarių perdėtinis ir tai, naktė, pasėmė šėsis kareivius ir žemsgarius ir nuėjo prie Juozo Kačergio durų ir pabalė, lietuviskai suriko, buk jo karvė vagys veda. Žmogus, netikėtai is miego padužęs, nežinodamas, kas čia darosi, pagriebė kirvį, basas, išbėgo ant kiemo, kur pasislėpė kareiviai ir policistai jį sugriebė ir nuvilko į policiją. Paskui pasaukė vaikt, liepė jam užsikabinti lenciugą ant kaklo ir eiti drauge. Visas pulkas vėl drauge. Is Kačergio gyvenimą, išlaužė duris, įėjė į vidų, priekie miegantį Loxoraitį ir jį teipgi nusivedė į policiją.

Tik ant rytojaus Kačergienė savo vyrui nunešė drabužius. Lazoraitis ir Kačergis išvežė į Kalvariją ir pasodino kalėjimui. Ką su jais darys ir už ką juos kaltina, nežina. Be abejonės, patarnavo jiems ilgą lietuvių kokių niekų, arba gal žmonių nesuprantančių ką daro. Juk iš tikro lietuvių, per savo nesupratimą ir ilgą lietuvių, ne retai net gerus draugus nustumia praputin.

Šešniplėtis.

Is Londono.

Londono lietuviai, kaip snandė, taip ir tebesnandžia. Apie tautiškus reikalus nieks ne neužsimena. Susirinkimui kitoki kaip apie parapijos reikalus neatribuota. Gal ir tie jau būtų išnykę, jeigu ne Pranas Mikna, buvusias parapijos kasierius, kuris, nugalėjęs parapijos pinigų, retkarčiais juos pažadina, norėdamas apdinti parapijų akis ir tokiu būdu išsistiepti prieš visuomenę. Mikna, kaip jau minėjau seniau savo korespondencijoje, patilpusio 1919 „Lietuvos“, paslaivė iš parapijos kasos 36 svarus sterlingų (180 dol.). kuriuos ar šokin ar kitokiu būdu apvertė ant savo ypatingų reikalų. Komitetas, po vadovystės kun. Talmonto, nors apie tą jau žinojo, bet parapijonams apie tai neprašė, užtylėjo; ir jeigu neapšviestiesi ir prie organizacijos pripratę vyrai, kaip Mikas Barulis ir Pranas Vaitkevičia nebūtų buvę išrinkti revizoriai, tai gal ir po šiai dienai Mikna būtų po kasą šinkavęs. Bet ant laimės parapijonų, o Miknos nelaimės, dalykas apsiėmė tikrojo savo šviesos ir žmonės pamatė. Mikna, vienas, neužsileidžia ir sako, kad revizorių atskaita esanti neteisinga, nes jie tingėję peržiūrėti senovines atskaitas. Kad užgandinti Mikną, parapijonai sutiko išrinkti kitus revizorius ir apirko Vinę Žemaitį, Antaną Skirinską ir k. Mikna didžiausią iš to apsidžiaugė ir tikėjosi, „myledamas“ revizorius, ypač Žemaitį, iš savo nesmagaus padėjimo išsiskirti. Žemaitis karčiamoje, žinoma, galėjo Mikną raminti, bet kada stoji 23 d. liepos mėn. akis į akį su pirmaisiais revizoriais, turėjo ir jis ašiemis pritarti, kad tiek ir tiek kasoje nepritenka. Tai gi anot tos pasakos: sykį apsiėmė — brudu nenusiavė.

Nors žmonės, taigi parapijonai Mikną ir vieną tik Mikną randa kalta tik prisivavinime parapijos pinigų — man rodosi, kad kaltas visas parapijos komitetas, o ypač jos vadovas kun. Talmontas. Nė Talmontas, nė komitetas negali užsigtinti, jog jie nežinojo apie Miknos šėlynystę, kuri buvo pildoma per beveik lėtus du metus! Ant galo argi galima tikėti, kad kun. Talmontas, kaip kunigą, turįs žmogus apšviestiesi, žinodamas į ateitį, nematyti, jog ne 36 šilingų, bet 36 svarų sterlingų traukta! Davyvaudamas suelgo komiteto, duodavo patarnavimą ir tt. ir nematė, kad traukta kasos 36 svarų sterl. ... Štai ateina žmonės svetimi ir už kunigą „tamseani“, peržiuri atskaitas ir randa nepretikėtų; greitai, trumpai ir tvirtai pasako prieš vis susirinkimą — tiek ir tiek pinigų traukta parapijos kasos. Tuo tarpu kunigas su komiteto vėpso lyg apuokai ir tyli, lyg kad jį tas reikalas visai neapelia. Ar tai nenusižengimas prieš parapijonus, prieš visuomenę?

Vargamistra.

12 d. vasario susitvėrė čia kuopelė Lietuvių Socialistų Partijos Amerikoje, iš eilės 12 kuopa. Prie jos iki šiol prisirašė 16 sanarių: 9 iš Springfield, 7 iš Daytono, vienas nežinia kur išvažiavo. 6 d. rugpjūčio privatiškos namuose atsibuvo susirinkimas kuopos, ant

kurio prabuvo 9 sanariai. Draugas St. Dombrauskas, laiką praleidęs apie varginą darbininkų padėjimą. Aiškino teigti, jog priegulejimas prie socialistų organizacijai ne kenkia nė jokiai tikėjimui, kadangi socializmas ne kovoją su tikėjimais tikrojo prasmėje, jeigu užgriebia kartais tikėjimą, tai todėl, kad jo mokintojai gana tankiai iškrepia tikėjimo prasmę, stengiasi padaryti jį įnagių kapitalistų partijų su skriauda kitų luomų, ypač su skriauda darbininkų. Socializmas propaguoja lygybę ir brolystę tarp visų žmonių, ta pati tur propaguoti ir krikščioniška bažnyčia, kadangi to Kristus reikalauja; tuom tarpu kunigai iškreipė teip Christaus mokslą, kad bažnyčia pastoję įnagių ne brolystę tarp žmonių, bet luomų kovos, ji padeda kapitalistams skriausti darbininkus. Kadangi teip iškreipė Christaus mokslą kovoją su socializmu, užstoja jam kelią, pastoja įnagių skriaudimo, socialistai kartais užgriebia teip neatsakančiai vartojamą Christaus mokslą, bet su tikru jė ne kovoją. Socialistai kovoją su kapitalizmu, bet ne su kokių nors tikėjimu. Ant to susirinkimo, prabuvo iš Daytono, Andrius Keidokius, užmanė paukauti, kiek kas išgali ant susirinkimo revoliucijos tėvynę. Ant to visi sutiko ir sudėjo \$2.50. Pinigai tie 7 d. rugpjūčio likosi pasigyti Dr. Šliupui, indininkui Šelpimo Revoliucijos komiteto. (Vardai aukautojų ir jų aukos pargintos kitą vietą. Rd.).

K. Bielskis.

Is Elco, Pa.

7 d. rugpjūčio, pasiažierinis traukis pagavo ir užmušė Motiejų Valiukevičių. Velionis su savo boar-dingbosiu atvažiavo mat į Elco iš Pittsburgo. Einant jam ant staci-jos geležinkelio rėlėms, atbėgo traukis ir teip smarkiai sudavė, kad nukrito 45 pėdas į šalį. Buvo jis gyvas dar 2 val. Sankėsi kunigo, bet, turbūt, mūsų kunigo nebuvo namie, kadangi jis pas mirštanti ne atėjo.

Motiejus Valiukevičius paejo iš Kauno gub. Tėvynė yra pati su trejait vaiky.

J. Baronas.

Is Canton, Ill.

Darbai šitose aplinkinėse eina gerai, kastynės dirba po 3—4 dienas per savaitę; dirbtuvės dirba pilną laiką. Iš kitur vienok pri-buvusiam sunku gauti darbą.

Lietuvių yra 7 šeimos, o pa-vienų bus apie 20, bet gero tarp jų ne matyti, apie tautiškus rei-kalus nesirūpinu, apie aukas ant revoliucijos naudos negali-ma jiems nė užsiminti, vargai tie-vynės jiems ne rupi. Laikraščių nė knygy neskaityti, laiką pralei-džia saliuose, ten dingsta ir sunkiai uždirbti pinigai. Yra čia ir viena lietuviška mergina, bet ji visai nenori lietuviškai kalbėti (tai matyti ji ir ne lietuvi. Apie toki-as nėra ką lietuviams rupintis. Rd.).

S. M.

Is Worcester, Mas.

Mūsų broliai snaudžia, nesirūpi-na apie tautiškus darbus, neseka pavelis kitų kolonijų lietuvių, kur žmonės kruta, deta aukas ar tai ant moksleivių, ar ant revo-lucijos, pas mus mūsų lietuvių tokio sanjauimo tėvynės broliams nematyti. Susipraskime mieli bro-liai, nesigalėjame centy, net do-liarį tėvynės broliams, kovojan-tiems su netikisimo caro despotiz-mu.

Nuožmus.

Kun. Kravčuno subankru-tijimas.

Kun. Kravčuno provą už su-bankrutijimą dabar perkratins augščiausias Suvienytų Valstijų

kurio prabuvo 9 sanariai. Draugas St. Dombrauskas, laiką praleidęs apie varginą darbininkų padėjimą. Aiškino teigti, jog pri-gulejimas prie socialistų organizacijai ne kenkia nė jokiai tikėjimui, kadangi socializmas ne ko-voją su tikėjimais tikrojo prasmėje, jeigu užgriebia kartais tikėjimą, tai todėl, kad jo mokintojai gana tankiai iškrepia tikėjimo prasmę, stengiasi padaryti jį įnagių kapita-listų partijų su skriauda kitų luomų, ypač su skriauda darbininkų. Socializmas propaguoja lygybę ir brolystę tarp visų žmonių, ta pati tur propaguoti ir krikščio-niška bažnyčia, kadangi to Kristus reikalauja; tuom tarpu kunigai iškreipė teip Christaus mokslą, kad bažnyčia pastoję įnagių ne brolystę tarp žmonių, bet luomų kovos, ji padeda kapitalistams skriausti darbininkus. Kadangi teip iškreipė Christaus mokslą kovoją su socializmu, užstoja jam kelią, pastoja įnagių skriaudimo, socialistai kartais užgriebia teip neatsakančiai vartojamą Christaus mokslą, bet su tikru jė ne kovoją. Socialistai kovoją su kapitalizmu, bet ne su kokių nors tikėjimu. Ant to susirinkimo, prabuvo iš Daytono, Andrius Keidokius, užmanė paukauti, kiek kas išgali ant susirinkimo revoliucijos tėvynę. Ant to visi sutiko ir sudėjo \$2.50. Pinigai tie 7 d. rugpjūčio likosi pasigyti Dr. Šliupui, indininkui Šelpimo Revoliucijos komiteto. (Vardai aukautojų ir jų aukos pargintos kitą vietą. Rd.).

K. Bielskis.

Is Los Angeles, Cal.

Mes, Los Angeles lietuviai, teip-gi subrudom, neapsileidžiam kiti aplinkinių lietuviams su tautiškais darbais. Pereitą pavasarį susitvėrė čia Tėv. Myl. Dr. t. 13 7 sanarių, o pereitą mėnesį susitvėrė 75 kuopa Sus. Liet. Am. su 20 sanarių. Antrą dieną liepos, laike kuopos susirinkimo, buvo užma-nyta sumesti kiek ant revoliucijos reikalų Lietuvoje. Sumetėme \$14, bet nepasigandėję tuomi, išri-kom draugas: A. Mockung, D. Valkung ir D. Labunskį rinkėjais aukų tarp lietuvių. Tie atliko sa-vo darbą gerai, ypač A. M. surin-go \$14.00, D. V. \$2.00, kiti drau-gai teipgi šiek tiek surinko, ga-na kad sudarėme \$43.00. Ant susirinkimo šio rugpjūčio buvo užmanyta padaryti lygiai \$50.00, tas ir umai tapo padaryta, nes tar-pe mūsų yra gana sumanių lietuvių. Broliai lietuviai Amerikos, paba-dykite mus pralenkti su aukoms, kad mes tėvynėi neišgali reikėtų nesti svetimą jungą. Šiame me-sė nėra nė 50 lietuvių, o sumetė-me \$50.00 ir ketiname rinkti aukas ir toliau. Samata tiems, kurie nemato reikalo padėti revoliucijai, juk tik per revoliuciją galima išai-gelbėti iš po carizmo jungo.

Vardan 75 kuopos Sus. L. Am. ir lietuvių.

P. M. Kaitis.

Is Cambridge, Mas.

Neperseniai lietuvis Šidlauckas užmušė savo pačią ir likosi suare-tuotas, apie ką daug rašė angliški laikraščiai. 31 liepos mes atlan-kėme į kalėjimą. Jis galėstauja, kad turėdamas vos 28 metus, baigia gyvenimą (jis ne tik vilties išai-teisinti, tikisi, kad jį nuspręst ant nuzudymo). Iis pasakoja, kad šiek budamas, susipyko su pačia už japonus ir ją pradėjęs mušti su akmeniu. Kada gi pati, atsigynimui išsitraukė peilį, tai jis, atėmęs nuo jos peilį, dūręs ar į burną, ar į kaklą. Jis iki šiol nežinojęs, kad pati jo nūmė.

Mes kalbinome, kad Šidlauckas surašytų savo apsigėdimą ir visą gyvenimą, kad tą galima būtų atspaudinti į knygą (angliškais gaudantiems sensacijos laikraščiams toks aprašymas gal tikty, bet naudos iš tokių rūstų nėra ne mažiausias. Mums reikia naudingų raštų, o ne aprašymų užmūstyty, ypač kad iš kalno galima pa-sakyti, kad Šidlauckas literatiškai paraktyti ne moksle. Rd.).

Šeritas paėmė rastas pas Šid-laucką knygas: maldaknygę, apie tikėjimą (?), Sapninių, Rankve-dų gramatų raišymų, Geologiją, Apie žemę ir kitus svietus, Lon-done išleistas kalendorius. Jis kla-sinėjo mus, ar tos knygos ne so-cijalistiškos, arba anarchistiškos. X. X.

Is Elco, Pa.

7 d. rugpjūčio, pasiažierinis tru-kis pagavo ir užmušė Motiejų Va-liukevičių. Velionis su savo boar-dingbosiu atvažiavo mat į Elco iš Pittsburgo. Einant jam ant staci-jos geležinkelio rėlėms, atbėgo traukis ir teip smarkiai sudavė, kad nukrito 45 pėdas į šalį. Buvo jis gyvas dar 2 val. Sankėsi kunigo, bet, turbūt, mūsų kunigo nebuvo namie, kadangi jis pas mirštanti ne atėjo.

Motiejus Valiukevičius paejo iš Kauno gub. Tėvynė yra pati su trejait vaiky.

J. Baronas.

Is Canton, Ill.

Darbai šitose aplinkinėse eina gerai, kastynės dirba po 3—4 dienas per savaitę; dirbtuvės dirba pilną laiką. Iš kitur vienok pri-buvusiam sunku gauti darbą.

Lietuvių yra 7 šeimos, o pa-vienų bus apie 20, bet gero tarp jų ne matyti, apie tautiškus rei-kalus nesirūpinu, apie aukas ant revoliucijos naudos negali-ma jiems nė užsiminti, vargai tie-vynės jiems ne rupi. Laikraščių nė knygy neskaityti, laiką pralei-džia saliuose, ten dingsta ir sunkiai uždirbti pinigai. Yra čia ir viena lietuviška mergina, bet ji visai nenori lietuviškai kalbėti (tai matyti ji ir ne lietuvi. Apie toki-as nėra ką lietuviams rupintis. Rd.).

S. M.

Is Worcester, Mas.

Mūsų broliai snaudžia, nesirūpi-na apie tautiškus darbus, neseka pavelis kitų kolonijų lietuvių, kur žmonės kruta, deta aukas ar tai ant moksleivių, ar ant revo-lucijos, pas mus mūsų lietuvių tokio sanjauimo tėvynės broliams nematyti. Susipraskime mieli bro-liai, nesigalėjame centy, net do-liarį tėvynės broliams, kovojan-tiems su netikisimo caro despotiz-mu.

Nuožmus.

Kun. Kravčuno subankru-tijimas.

Kun. Kravčuno provą už su-bankrutijimą dabar perkratins augščiausias Suvienytų Valstijų

kurio prabuvo 9 sanariai. Draugas St. Dombrauskas, laiką praleidęs apie varginą darbininkų padėjimą. Aiškino teigti, jog pri-gulejimas prie socialistų organizacijai ne kenkia nė jokiai tikėjimui, kadangi socializmas ne ko-voją su tikėjimais tikrojo prasmėje, jeigu užgriebia kartais tikėjimą, tai todėl, kad jo mokintojai gana tankiai iškrepia tikėjimo prasmę, stengiasi padaryti jį įnagių kapita-listų partijų su skriauda kitų luomų, ypač su skriauda darbininkų. Socializmas propaguoja lygybę ir brolystę tarp visų žmonių, ta pati tur propaguoti ir krikščio-niška bažnyčia, kadangi to Kristus reikalauja; tuom tarpu kunigai iškreipė teip Christaus mokslą, kad bažnyčia pastoję įnagių ne brolystę tarp žmonių, bet luomų kovos, ji padeda kapitalistams skriausti darbininkus. Kadangi teip iškreipė Christaus mokslą kovoją su socializmu, užstoja jam kelią, pastoja įnagių skriaudimo, socialistai kartais užgriebia teip neatsakančiai vartojamą Christaus mokslą, bet su tikru jė ne kovoją. Socialistai kovoją su kapitalizmu, bet ne su kokių nors tikėjimu. Ant to susirinkimo, prabuvo iš Daytono, Andrius Keidokius, užmanė paukauti, kiek kas išgali ant susirinkimo revoliucijos tėvynę. Ant to visi sutiko ir sudėjo \$2.50. Pinigai tie 7 d. rugpjūčio likosi pasigyti Dr. Šliupui, indininkui Šelpimo Revoliucijos komiteto. (Vardai aukautojų ir jų aukos pargintos kitą vietą. Rd.).

K. Bielskis.

Is Los Angeles, Cal.

Mes, Los Angeles lietuviai, teip-gi subrudom, neapsileidžiam kiti aplinkinių lietuviams su tautiškais darbais. Pereitą pavasarį susitvėrė čia Tėv. Myl. Dr. t. 13 7 sanarių, o pereitą mėnesį susitvėrė 75 kuopa Sus. Liet. Am. su 20 sanarių. Antrą dieną liepos, laike kuopos susirinkimo, buvo užma-nyta sumesti kiek ant revoliucijos reikalų Lietuvoje. Sumetėme \$14, bet nepasigandėję tuomi, išri-kom draugas: A. Mockung, D. Valkung ir D. Labunskį rinkėjais aukų tarp lietuvių. Tie atliko sa-vo darbą gerai, ypač A. M. surin-go \$14.00, D. V. \$2.00, kiti drau-gai teipgi šiek tiek surinko, ga-na kad sudarėme \$43.00. Ant susirinkimo šio rugpjūčio buvo užmanyta padaryti lygiai \$50.00, tas ir umai tapo padaryta, nes tar-pe mūsų yra gana sumanių lietuvių. Broliai lietuviai Amerikos, paba-dykite mus pralenkti su aukoms, kad mes tėvynėi neišgali reikėtų nesti svetimą jungą. Šiame me-sė nėra nė 50 lietuvių, o sumetė-me \$50.00 ir ketiname rinkti aukas ir toliau. Samata tiems, kurie nemato reikalo padėti revoliucijai, juk tik per revoliuciją galima išai-gelbėti iš po carizmo jungo.

Vardan 75 kuopos Sus. L. Am. ir lietuvių.

P. M. Kaitis.

Is Cambridge, Mas.

Neperseniai lietuvis Šidlauckas užmušė savo pačią ir likosi suare-tuotas, apie ką daug rašė angliški laikraščiai. 31 liepos mes atlan-kėme į kalėjimą. Jis galėstauja, kad turėdamas vos 28 metus, baigia gyvenimą (jis ne tik vilties išai-teisinti, tikisi, kad jį nuspręst ant nuzudymo). Iis pasakoja, kad šiek budamas, susipyko su pačia už japonus ir ją pradėjęs mušti su akmeniu. Kada gi pati, atsigynimui išsitraukė peilį, tai jis, atėmęs nuo jos peilį, dūręs ar į burną, ar į kaklą. Jis iki šiol nežinojęs, kad pati jo nūmė.

Mes kalbinome, kad Šidlauckas surašytų savo apsigėdimą ir visą gyvenimą, kad tą galima būtų atspaudinti į knygą (angliškais gaudantiems sensacijos laikraščiams toks aprašymas gal tikty, bet naudos iš tokių rūstų nėra ne mažiausias. Mums reikia naudingų raštų, o ne aprašymų užmūstyty, ypač kad iš kalno galima pa-sakyti, kad Šidlauckas literatiškai paraktyti ne moksle. Rd.).

Šeritas paėmė rastas pas Šid-laucką knygas: maldaknygę, apie tikėjimą (?), Sapninių, Rankve-dų gramatų raišymų, Geologiją, Apie žemę ir kitus svietus, Lon-done išleistas kalendorius. Jis kla-sinėjo mus, ar tos knygos ne so-cijalistiškos, arba anarchistiškos. X. X.

Is Elco, Pa.

7 d. rugpjūčio, pasiažierinis tru-kis pagavo ir užmušė Motiejų Va-liukevičių. Velionis su savo boar-dingbosiu atvažiavo mat į Elco iš Pittsburgo. Einant jam ant staci-jos geležinkelio rėlėms, atbėgo traukis ir teip smarkiai sudavė, kad nukrito 45 pėdas į šalį. Buvo jis gyvas dar 2 val. Sankėsi kunigo, bet, turbūt, mūsų kunigo nebuvo namie, kadangi jis pas mirštanti ne atėjo.

Motiejus Valiukevičius paejo iš Kauno gub. Tėvynė yra pati su trejait vaiky.

J. Baronas.

Is Canton, Ill.

Darbai šitose aplinkinėse eina gerai, kastynės dirba po 3—4 dienas per savaitę; dirbtuvės dirba pilną laiką. Iš kitur vienok pri-buvusiam sunku gauti darbą.

Lietuvių yra 7 šeimos, o pa-vienų bus apie 20, bet gero tarp jų ne matyti, apie tautiškus rei-kalus nesirūpinu, apie aukas ant revoliucijos naudos negali-ma jiems nė užsiminti, vargai tie-vynės jiems ne rupi. Laikraščių nė knygy neskaityti, laiką pralei-džia saliuose, ten dingsta ir sunkiai uždirbti pinigai. Yra čia ir viena lietuviška mergina, bet ji visai nenori lietuviškai kalbėti (tai matyti ji ir ne lietuvi. Apie toki-as nėra ką lietuviams rupintis. Rd.).

S. M.

Is Worcester, Mas.

Mūsų broliai snaudžia, nesirūpi-na apie tautiškus darbus, neseka pavelis kitų kolonijų lietuvių, kur žmonės kruta, deta aukas ar tai ant moksleivių, ar ant revo-lucijos, pas mus mūsų lietuvių tokio sanjauimo tėvynės broliams nematyti. Susipraskime mieli bro-liai, nesigalėjame centy, net do-liarį tėvynės broliams, kovojan-tiems su netikisimo caro despotiz-mu.

Nuožmus.

Kun. Kravčuno subankru-tijimas.

Kun. Kravčuno provą už su-bankrutijimą dabar perkratins augščiausias Suvienytų Valstijų

kurio prabuvo 9 sanariai. Draugas St. Dombrauskas, laiką praleidęs apie varginą darbininkų padėjimą. Aiškino teigti, jog pri-gulejimas prie socialistų organizacijai ne kenkia nė jokiai tikėjimui, kadangi socializmas ne ko-voją su tikėjimais tikrojo prasmėje, jeigu užgriebia kartais tikėjimą, tai todėl, kad jo mokintojai gana tankiai iškrepia tikėjimo prasmę, stengiasi padaryti jį įnagių kapita-listų partijų su skriauda kitų luomų, ypač su skriauda darbininkų. Socializmas propaguoja lygybę ir brolystę tarp visų žmonių, ta pati tur propaguoti ir krikščio-niška bažnyčia, kadangi to Kristus reikalauja; tuom tarpu kunigai iškreipė teip Christaus mokslą, kad bažnyčia pastoję įnagių ne brolystę tarp žmonių, bet luomų kovos, ji padeda kapitalistams skriausti darbininkus. Kadangi teip iškreipė Christaus mokslą kovoją su socializmu, užstoja jam kelią, pastoja įnagių skriaudimo, socialistai kartais užgriebia teip neatsakančiai vartojamą Christaus mokslą, bet su tikru jė ne kovoją. Socialistai kovoją su kapitalizmu, bet ne su kokių nors tikėjimu. Ant to susirinkimo, prabuvo iš Daytono, Andrius Keidokius, užmanė paukauti, kiek kas išgali ant susirinkimo revoliucijos tėvynę. Ant to visi sutiko ir sudėjo \$2.50. Pinigai tie 7 d. rugpjūčio likosi pasigyti Dr. Šliupui, indininkui Šelpimo Revoliucijos komiteto. (Vardai aukautojų ir jų aukos pargintos kitą vietą. Rd.).

K. Bielskis.

Is Los Angeles, Cal.

Mes, Los Angeles lietuviai, teip-gi subrudom, neapsileidžiam kiti aplinkinių lietuviams su tautiškais darbais. Pereitą pavasarį susitvėrė čia Tėv. Myl. Dr. t. 13 7 sanarių, o pereitą mėnesį susitvėrė 75 kuopa Sus. Liet. Am. su 20 sanarių. Antrą dieną liepos, laike kuopos susirinkimo, buvo užma-nyta sumesti kiek ant revoliucijos reikalų Lietuvoje. Sumetėme \$14, bet nepasigandėję tuomi, išri-kom draugas: A. Mockung, D. Valkung ir D. Labunskį rinkėjais aukų tarp lietuvių. Tie atliko sa-vo darbą gerai, ypač A. M. surin-go \$14.00, D. V. \$2.00, kiti drau-gai teipgi šiek tiek surinko, ga-na kad sudarėme \$43.00. Ant susirinkimo šio rugpjūčio buvo užmanyta padaryti lygiai \$50.00, tas ir umai tapo padaryta, nes tar-pe mūsų yra gana sumanių lietuvių. Broliai lietuviai Amerikos, paba-dykite mus pralenkti su aukoms, kad mes tėvynėi neišgali reikėtų nesti svetimą jungą. Šiame me-sė nėra nė 50 lietuvių, o sumetė-me \$50.00 ir ketiname rinkti aukas ir toliau. Samata tiems, kurie nemato reikalo padėti revoliucijai, juk tik per revoliuciją galima išai-gelbėti iš po carizmo jungo.

Vardan 75 kuopos Sus. L. Am. ir lietuvių.

P. M. Kaitis.

Is Cambridge, Mas.

Neperseniai lietuvis Šidlauckas užmušė savo pačią ir likosi suare-tuotas, apie ką daug rašė angliški laikraščiai. 31 liepos mes atlan-kėme į kalėjimą. Jis galėstauja, kad turėdamas vos 28 metus, baigia gyvenimą (jis ne tik vilties išai-teisinti, tikisi, kad jį nuspręst ant nuzudymo). Iis pasakoja, kad šiek budamas, susipyko su pačia už japonus ir ją pradėjęs mušti su akmeniu. Kada gi pati, atsigynimui išsitraukė peilį, tai jis, atėmęs nuo jos peilį, dūręs ar į burną, ar į kaklą. Jis iki šiol nežinojęs, kad pati jo nūmė.

Mes kalbinome, kad Šidlauckas surašytų savo apsigėdimą ir visą gyvenimą, kad tą galima būtų atspaudinti į knygą (angliškais gaudantiems sensacijos laikraščiams toks aprašymas gal tikty, bet naudos iš tokių rūstų nėra ne mažiausias. Mums reikia naudingų raštų, o ne aprašymų užmūstyty, ypač kad iš kalno galima pa-sakyti, kad Šidlauckas literatiškai paraktyti ne moksle. Rd.).

Šeritas paėmė rastas pas Šid-laucką knygas: maldaknygę, apie tikėjimą (?), Sapninių, Rankve-dų gramatų raišymų, Geologiją, Apie žemę ir kitus svietus, Lon-done išleistas kalendorius. Jis kla-sinėjo mus, ar tos knygos ne so-cijalistiškos, arba anarchistiškos. X. X.

Is Elco, Pa.

7 d. rugpjūčio, pasiažierinis tru-kis pagavo ir užmušė Motiejų Va-liukevičių. Velionis su savo boar-dingbosiu atvažiavo mat į Elco iš Pittsburgo. Einant jam ant staci-jos geležinkelio rėlėms, atbėgo traukis ir teip smarkiai sudavė, kad nukrito 45 pėdas į šalį. Buvo jis gyvas dar 2 val. Sankėsi kunigo, bet, turbūt, mūsų kunigo nebuvo namie, kadangi jis pas mirštanti ne atėjo.

Motiejus Valiukevičius paejo iš Kauno gub. Tėvynė yra pati su trejait vaiky.

J. Baronas.

Is Canton, Ill.

Darbai šitose aplinkinėse eina gerai, kastynės dirba po 3—4 dienas per savaitę; dirbtuvės dirba pilną laiką. Iš kitur vienok pri-buvusiam sunku gauti darbą.

Lietuvių yra 7 šeimos, o pa-vienų bus apie 20, bet gero tarp jų ne matyti, apie tautiškus rei-kalus nesirūpinu, apie aukas ant revoliucijos naudos negali-ma jiems nė užsiminti, vargai tie-vynės jiems ne rupi. Laikraščių nė knygy neskaityti, laiką pralei-džia saliuose, ten dingsta ir sunkiai uždirbti pinigai. Yra čia ir viena lietuviška mergina, bet ji visai nenori lietuviškai kalbėti (tai matyti ji ir ne lietuvi. Apie toki-as nėra ką lietuviams rupintis. Rd.).

S. M.

Is Worcester, Mas.

Mūsų broliai snaudžia, nesirūpi-na apie tautiškus darbus, neseka pavelis kitų kolonijų lietuvių, kur žmonės kruta, deta aukas ar tai ant moksleivių, ar ant revo-lucijos, pas mus mūsų lietuvių tokio sanjauimo tėvynės broliams nematyti. Susipraskime mieli bro-liai, nesigalėjame centy, net do-liarį tėvynės broliams, kovojan-tiems su netikisimo caro despotiz-mu.

Nuožmus.

Kun. Kravčuno subankru-tijimas.

Kun. Kravčuno provą už su-bankrutijimą dabar perkratins augščiausias Suvienytų Valstijų

kurio prabuvo 9 sanariai. Draugas St. Dombrauskas, laiką praleidęs apie varginą darbininkų padėjimą. Aiškino teigti, jog pri-gulejimas prie socialistų organizacijai ne kenkia nė jokiai tikėjimui, kadangi socializmas ne ko-voją su tikėjimais tikrojo prasmėje, jeigu užgriebia kartais tikėjimą, tai todėl, kad jo mokintojai gana tankiai iškrepia tikėjimo prasmę, stengiasi padaryti jį įnagių kapita-listų partijų su skriauda kitų luomų, ypač su skriauda darbininkų. Socializmas propaguoja lygybę ir brolystę tarp visų žmonių, ta pati tur propaguoti ir krikščio-niška bažnyčia, kadangi to Kristus reikalauja; tuom tarpu kunigai iškreipė teip Christaus mokslą, kad bažnyčia pastoję įnagių ne brolystę tarp žmonių, bet luomų kovos, ji padeda kapitalistams skriausti darbininkus. Kadangi teip iškreipė Christaus mokslą kovoją su socializmu, užstoja jam kelią, pastoja įnagių skriaudimo, socialistai kartais užgriebia teip neatsakančiai vartojamą Christaus mokslą, bet su tikru jė ne kovoją. Socialistai kovoją su kapitalizmu, bet ne su kokių nors tikėjimu. Ant to susirinkimo, prabuvo iš Daytono, Andrius Keidokius, užmanė paukauti, kiek kas išgali ant susirinkimo revoliucijos tėvynę. Ant to visi sutiko ir sudėjo \$2.50. Pinigai tie 7 d. rugpjūčio likosi pasigyti Dr. Šliupui, indininkui Šelpimo Revoliucijos komiteto. (Vardai aukautojų ir jų aukos pargintos kitą vietą. Rd.).

K. Bielskis.

Isz Coal Gate, Ind. Ter. F. Karakus,
M. Szukstas, Jozeps Jydys po \$1.00: V. Szemis, J. Leyeckis, J. Valaitis, F. Leyeckis, B. Narakas, A. Gedrikis, J. Dura, P. Velminckas, A. Karakus, J. Vazkelis, A. Latonas, J. Bolots- V Judaitis po \$0.50: S. Latonas, A. Vazkelietis, A. Vilminckiene, S. Lvinas Jydys, L. Szapperis, M. Raatanakas po \$50. Viso \$11.00.

